

Verliezen mannen langzaam aan hun maatschappelijke betekenis?

Posted on 6 april 2019 by Jan Latten

Er wordt steeds meer gewerkt, behalve door mannen onder de 45 jaar. Verliezen mannen hun maatschappelijke betekenis?

Nog nooit was de arbeidsparticipatie in Nederland zo hoog als nu, [aldus het CBS](#). Steeds meer inwoners doen mee, ouderen werken langer door, er zit nog steeds groei in het aantal werkende vrouwen en zelfs de parttime banen worden groter. Maar, vergeleken met tien jaar geleden, net voor de aanvang van de crisis, is er één categorie die een omgekeerde trend volgt: mannen tussen de 25 en 45 jaar.

In 1979 deed 1,3% van de mannen in deze leeftijdsgroep niet mee op de arbeidsmarkt. Inmiddels is dat ruim verzesvoudigd tot 8,1%. Wat is er aan de hand? Raakt de man in de kracht van zijn leven langzaam zijn betekenisvolle rollen kwijt? Geldt het voor alle mannen? Of heeft het misschien te maken met de nieuwe economie en de veranderende relatiemarkt?

Wie dieper in de cijfers duikt ziet dat het vooral laag opgeleiden zijn die minder meedoen op de arbeidsmarkt. In de bewoordingen van Marianne Zwagerman zou het kunnen gaan om 'praktisch opgeleiden'. Maar vakbekwame mannen zouden echt wel aan de bak kunnen komen op de actueel krappe arbeidsmarkt. Dat kan het niet zijn.

Kwetsbare mannen

Het kan wel zijn dat langzaam misschien de gevolgen zichtbaar worden van de veranderende economische condities. Echt kwetsbaar zijn de mannen die hun school niet hebben afgemaakt, minder goed meekomen in de kenniseconomie, emotioneel en sociaal minder bekwaam zijn, of anderszins zijn afgehaakt in hun volwassen wording. Misschien zijn ze niet praktisch opgeleid en zoeken ze tevergeefs naar een vaste baan.

Het zijn volgens het Centraal Planbureau vooral de laagst opgeleiden voor wie een flexibele baan nog steeds flexibel blijft en die langdurig met financiële onzekerheid

worden geconfronteerd. CBS-onderzoek naar relatievorming liet al eerder zien dat vooral de laag opgeleide single man, die inactief is of een flexbaan heeft, minder kans heeft om binnen een jaar samen te wonen.

Zonder meteen in een debat over causale relaties te vervallen, frappant blijft het wel: flexbaan, financiële onzekerheid, laag opgeleid, minder snel een partner, vaker kinderloos, allemaal dingen die met elkaar samenhangen. Voeg daar dan aan toe dat de arbeidsparticipatie van die leeftijdsgroep lager is dan 10 jaar eerder, zeker als ze weinig opleiding hebben, single zijn of bij ouders wonen.

Terug naar Hotel Mama

Tja en dan te weten dat onder twintigers meer mannen dan vrouwen weer bij hun ouders wonen, dat onder twintigers, bij gelijke leeftijd, mannen minder verdienen dan hun vrouwelijke collega's en hoog opgeleide vrouwen nauwelijks interesse hebben in een relatie met ongeschoolde mannen. Duidelijk ongunstige cijfers voor mannen. Vrouwen zijn beter opgeleid, vrouwen verdienen in potentie meer, vrouwen zijn eerder volwassen en vrouwen zijn vaker kostwinner dan voorheen.

Uit de VS komt nu het bericht dat vooral jonge mannen minder vaak seks hebben. Dan wordt het plaatje compleet; een categorie die niet meer meedoet op de arbeidsmarkt en de relatemarkt en zich misschien verschuilt in een mancave?

Of kunnen we het afdoen met de verhaal dat het door de computer komt: in Japan neemt de behoefte aan seks en een relatie af omdat de aandacht wordt gevangen door de computer? Dan kun je zo druk zijn met gamen en daten dat er geen tijd over is voor het fysieke leven. En ook geen drive om te werken. Helemaal duidelijk is het voor mij nog niet, maar diepgravend onderzoek lijkt mij niet overbodig. Zolang we niet weten wat er speelt bestaat het risico op een aangroeiend leger verloren mannen.

Links:

[Arbeidsdeelname mannen lager dan voor de crisis](#)

[Economische positie vrouwen verbeterd](#)

[Record: minder seks](#)

[Vrouwen halen mannen in](#)